

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jamen så er jeg nødt til at spørge: Skal det forstås sådan, at det ikke omfatter WTO?

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Nej, det skal det ikke. Det danske Folketing har ratificeret WTO-konventionen, og vi står naturligvis ved, at der også er aftaler i den forbindelse, som vi ønsker at følge op.

Jeg nævnte også, at der derudover var givet tilsagn om, at der i den sammenhæng skulle tages hensyn til de fattigste lande og de industrilande, som også gerne ville have lidt kompensation i forhold til WTO-aftalen. Naturligvis står vi ved den aftale om WTO, som vi har været med til at vedtage.

Formanden:

Fru Hanne Severinsen som ordfører.

Hanne Severinsen (V):

FN's verdenstopmøde om social udvikling falder sammen med FN's 50 års jubilæumsår, og det falder jo i en tid, hvor verdenssamfundet stilles over for nye udfordringer, efter at den kolde krig ikke mere er hovedudfordringen.

De temaer, som har præget de tidligere konferencer, viser noget om, hvad det er for problemer, verdenssamfundet står over for. Det var miljøproblemerne, der først og fremmest var fokus på i Rio, det var menneskerettighedsproblemerne i Wien, det var befolkningsproblemerne i Kairo, og nu skal vi så have et topmøde om social udvikling.

Der er nogle, som mener, der er ved at gå inflation i konferencer, og naturligvis skal vi også passe på, at det ikke udvikler sig til rene ritualer, hvor det eneste, der kommer ud af det, er år og tiår og nye fonde og nye organisationer. Men alligevel synes jeg, når man nævner de fire konferencer, at de hver på deres måde er utrolig vigtige for verdenssamfundet og dets udvikling.

Det, vi skal huske på, er, at FN jo først og fremmest har sin funktion som normsætter i det internationale samfund. Det betyder faktisk noget, når 130 stats- og regeringschefer mødes og forpligter sig, skriver under på deklamationer og i det hele taget kommer med flotte taler, som nogle måske vil sige bærer præg af at være vi er så gode-taler, men det er alligevel vigtigt, at de bliver holdt.

Det er nemlig noget, som man bagefter kan hænge de forskellige statsledere op på, og det er præcis på den måde, FN kan få indflydelse på de forskellige landes sociale udvikling. Vi ved godt, at FN ikke kan gå ind og bestemme nogen ting, men FN kan altså være med til at sætte nogle normer, som de forskellige organisationer bagefter kan tage op.

Det er også derfor, det er så vigtigt, at disse verdenskonferencer finder sted i et samspil med det, man i FN-sproget kalder NGO'er, og det vil sige alle de organisationer, som ikke er regeringsorganisationer, og alle dem, som formodes at varetage forskellige befolkningsgruppers interesser.

I den forbindelse vil jeg sige, at det er vigtigt, at vi får det samspil; men det er også vigtigt, det står klart, at det er os, der er politikere, det er os, der er de ansvarlige, og det er os, der skal lytte til dem, som mener, at de kender til problemerne. Det samspil synes jeg for det meste har fungeret godt, og jeg synes navnlig i dansk sammenhæng, at vi altid har haft et godt samarbejde med de såkaldte NGO'er.

De forpligtelser, der er i teksten, som den nu foreligger, ser ud til at være spændende forpligtelser, som jeg i hvert fald glæder mig til at se nogle af verdens diktatorer skrive under på. Hvordan de vil formulere sig ud af det, kan jo blive interessant.

Det gælder f.eks. spørgsmålet om at bruge mindre til militær og mere til social udvikling. Derfor lægger vi fra Venstres side meget vægt på det, som man kalder 20:20-princippet, fordi vi mener, at der er tale om dobbelte forpligtelser. Verdenssamfundet har en forpligtelse til at sørge for, at de lande, som er udviklede, hjælper de lande, som ikke er udviklede, og vi har også en forpligtelse til at sørge for, at en stor del af den bistand, vi yder, bliver fattigdomsorienteret.

For Danmarks vedkommende har vi ikke noget problem med at sige, at mindst 20 pct. skal være fattigdomsorienteret, eftersom fattigdomsprincippet er et integreret princip i hele vores bistandsfilosofi, men det vil det nok være for visse andre lande. Derfor er det godt, at man tager det op som en forpligtelse, og jeg håber, at det vil lykkes ministeren at få det til at blive til noget. Det fremgår ret tydeligt, når man ser på de forskellige befolkninger rundt omkring i verden, at der her er tale om en forpligtelse til en bistand, der er fattigdomsorienteret.